Akşam yemek zamanı gelince atlılar ve davetliler düğün evinde toplanarak yemeklerini yerler. Tekrar davul-zurna ve mey eşliğinde oyunlar oynanır, maniler, türküler söylenirken, bir taraftan da zaman geçirici espirili konuşmalar, sohbetler yapılır. Zamanın hoşça geçirilmesine özen gösterilir.

Dini nikâh, kız evinde yapılmamışsa, nikâh yapılmak üzere; Hoca, kız vekili, mekarlardan biri, erkek vekili, iki erkek şahit, bir odaya giderler. Kız vekili kızdan, erkek vekili erkekten bu evliliğe razı olup olmadıklarını öğrenmek üzere, onların yanlarına giderler, onların bu hususta kararlarını, ağızlarından işiterek tekrar nikâh odasına dönerler. Evlilik ikrarı yanında, kız ve erkeğe 32 farz dan da soru sorulur. Bu beş kişilik nikâh gurubu hepsi diz üstü otururlar. Nikâhı kıyacak hoca, kız ve erkek vekillerine üçer defa, tarafların bu evliliğe razı olup, olmadığını sorar. Eğer vekâleten rıza gösterirlerse, o zaman hoca şahitlere dönerek, siz bu vekillerin evlilik konusundaki beyanlarına şahit misiniz diye üç defa sorar. Onlardan da olumlu cevap alan nikâh hocası, önce erkek vekiline, sonra kız vekiline dönerek üçer defa, Allahın emri, Peygamberin kavli, İmamı Azam mezhebi ve buradaki şahitlerin şahadetliği ile... Kızı ...'ı, ... Oğlu ...'a eşliğe, helallığa vekâlet olarak aldın mı? , diğerine de verdinmi. Diye sorar, onların aldım, verdim sözleri üzerine hoca, Kur'an dan da Ayet okuduktan sonra nikâh duasını okur. Artık nikâh tamamlanmıştır. Gelin ile damat zifafa verilebilir.

İmam nikâhının yapılabilmesi için, resmi nikâh yapılmış olması ve hocaya bunun ibrazı şarttır. Resmi nikâhsız, imam nikâhlarına pek nadir rastlanmaktadır.

Nikâh işi tamamlandıktan sonra, daha önce hazırlanmış olan zifaf odasına damat ile sağdıç gelir. Damat Allah rızası için iki rekât namaz kılar, duasını yapar. Manilerle yengeler eşliğinde gelin zifaf odasının kapısına gelir, içeriden sağdıç kapıyı basarak, gelinin mihrini bağışlamasını ister. Gelinin kendi ağzından mihrini bağışlamasını üç kere duyduktan sonra kapıyı açar gelini içeri alır. Kız yengesi, gelinin elinden tutarak, damat efendi kızımız evvel Allah'a sonra da sana emanet diyerek kızın elini damadın eline verir. Bu arada damat veya gelin diğerinin ayağına basar. Bunun anlamı; kim kimin ayağına önce basarsa, o diğerini ömür boyu kendi sözünde gezdirir. Sağdıç ve yengeler zifaf odasını terk ettikten sonra, damat gelini konuşturmak için münasip bir hediye verir. Bu hediye; para, altın, bilezik vb. olur.

Zifaftan bir müddet sonra, yengeler damat ve geline bir yemek götürürler. Bu yemeğin adına zifaf yemeği denir. Bu bir nevi yoklamadır. Maksat gelin ve damatla irtibat kurmaktır.

Sabahtan damat kalktıktan sonra, kız yengesi zifaf odasına giderek, yatağı kaldırır. Damadın yastık altına koyduğu para, bu yengenin bahşişidir. Bütün bunlar olurken halen düğün odasında; çalgılı, türkülü oyunlar, mey ile türkü söylemeler, orta oyunları devam eder.

Sağdıcın, damatla olan işi bittikten sonra, düğün odasına çağrılır. Ondan düğün için, kahve, çay, meyve, etlik istenir. Bu istenenler, atlı başı ile köyün delikanlı başı arasında kararlaştırılır. Miktarların azaltılması, bir kısmının da af edilmesi için, sağdıç ile atlı başı ve delikanlı başı arasında karşılıklı tartışmalar yapılması adettendir. Bu iş bazen saatlerce